

bekendt dermed, thi det var saa slet ikke umuligt, at vi allerede her i Tinget kunde være blevne enige om, hvorledes Lovforslagets § 2 skulde affattes, hvorved man vilde have sparet den Ulejlighed at faa Lovforslaget tilbage igen.

Den højtærede Minister spurgte om, hvorledes Slutningen af Ændringsforslaget under Nr. 6 skulde forstaaes, naar det der hedder, at „hvor Fiskeindretninger ved Møller og lignende Anlæg ere anbragte i Forbindelse med den Stemmeindretning, hvorigennem Frivandet udlades, maa der ikke aabnes for Frivandet paa anden Maade, end [at der i samme Forhold som ovenanført lades det frit Løb uden om Fiskeriindretningen.“ Det skal forstaaes saaledes, at naar der i Forbindelse med „Friskytten“, som man plejer at kalde den, er anbragt en Fiskeriindretning f. Eks. over Halvdelen af Aaløbet, maa den paagældende ikke aabne for den Halvdel, hvor Fiskeriindretningen er anbragt, og lade den anden Halvdel blive ved at være lukket, saaledes at alt Vandet kommer til at løbe igennem Fiskeriindretningen. Vil han aabne for den Strækning, i hvilken Fiskeriindretningen er anbragt, skal han ogsaa aabne for den anden Halvdel, saa at der er frit Løb over det hele. Og ligeledes, hvis han ikke aabner for hele den Del af Vandet, der gaar gennem Fiskeriindretningen, men f. Eks. for Halvdelen, saa maa han ogsaa lade aabent for Halvdelen udenfor.

Den højtærede Minister bemærkede, at det var urigtigt, at vi i visse Tilfælde lade det være afhængigt af, om der kommer Requisition, hvorvidt der skulde anbringes Fisketrapper, idet det nemlig kunde hænde, navnlig ved mindre Vandløb, hvor Fiskeriet ikke er af stor Betydning, at de paagældende fiskerier interesserede ikke vilde forlange noget saadant, saa at der i Virkeligheden ikke blev Passage. Ja, dertil skal jeg svare, at hvis de fiskeriberettigede ikke have nogen Interesse deri, ser jeg heller ikke, hvorfor andre skulde forlange, at der skal være Passage paa disse Steder.

Med Hensyn til mit Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1 skal jeg først gøre en almindelig Bemærkning. Jeg kan tænke mig, at man vedtager dette, og jeg kan tænke mig, at man vedtager den anden Regel. Jeg kan tænke mig, at man hylder den Grundsætning, at Fiskeriberettigelsen hviler paa Ejendomsretten og er en Bestanddel deraf, og jeg kan tænke mig, at man er af den Formening, at Fiskeriet har i og for sig ikke noget med Ejendoms-

retten at gøre. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig at være et billigt Forlangende, hvad man saa end mener, at man siger det tydelig, og det er mig fuldstændig umuligt at hitte ud af, hvad der menes i saa Henseende, naar jeg læser det, saaledes som det er udtrykt i Lovforslaget. Hvis man vil bestemme, at Fiskeriretten ikke skal tilkomme Ejeren af den Grund, hvorpaa Vandet er, men at den skal tilkomme Ejeren af den tilstødende Grund, saa er der Mening i det. Men naar man tillige vil sige, at det er egentlig ikke Meningen, thi selvfølgelig, naar nogen ejer Grunden, skal han have Fiskeriet, hvorfor saa ikke sige det rent ud? Det er dog det, der er Hovedspørgsmaalet her. Siger man derimod: det er Ejeren af den tilstødende Grund, der skal have Fiskeriet, godt, saa er det et rent Standpunkt. Man kan imidlertid ikke samtidig ophæve D. L. 5—10—25, som sket er, og sige, at den bestaar alligevel, hvilket man gør, naar man for Ejeren Vedkommende henviser til at hjælpe sig med, at der staar: „medmindre der haves anden gyldig Regel“, thi der haves netop ingen gyldig Regel til Fordel for Ejeren i dette Tilfælde. Der haves tværtimod en gyldig Regel; der lyder paa, at Ejeren ikke skal have Fiskeriet. Ejeren Ret have vi afskaffet og givet en anden Regel i Stedet, nemlig, at Ejeren af den tilstødende Grund skal have Retten. Og der mener jeg, at Domstolene ville være i deres fulde Ret, naar de sige, at hvis Lovgivningsmagten afskaffer den Regel, at Grundejeren har Fiskeriet paa sin Grund, og sætter en anden Regel i Stedet nemlig, at det er den tilstødende Grunds Ejer, der har Fiskeriet paa Grunden ved Siden af ham, saa maa Lovgivningsmagten finde sig i, at herefter respekteres ikke nogen Fiskeriet i Kraft af Ejendomsretten. Lige saa lidt kan en Fiskeriet i Kraft af ældre Adkomst respekteres. Det er ogsaa faldet bort, idet der staar „som hidtil“, og det maa have Betydning. Det er virkelig givet, at Ordene „som hidtil“ have den Betydning, at den Regel, som staar i Lovforslaget, skal betragtes som den, der har været gældende tidligere. Naar Ordene „som hidtil“ skulle have nogen Betydning, saa maa det dog være den, at det herefter af Domstolene skal betragtes som havende været Reglen i Loven tidligere, at Folk ikke have haft Fiskeriet paa deres Grund, men at det var Nabogrundens Ejer, der havde Fiskeriet. Anderledes tror jeg ikke, Lovens Bestemmelser kunne læses, naar der en Gang kommer en habil Pro-